HET PRENTENBOEK

VAN DE KINDERBIECHT.

HET PRENTENBOEK

VAN DE

KINDERBIECHT.

DOOR M. C. VERSTEEG.

MET MEDEWERKING VAN DE KATECHETEN
AAN DE SCHOOL VAN DEN SCHRIJVER:
DE WELEERWAARDE HEEREN
P. v. OORSCHOT EN W. v. d. HORST.

GETEEKEND DOOR B. REITH

DERDE DRUK.

NIHIL OBSTAT.
P. A. Gulickx, M. S. C. libr. cens.
Tilburgi, 19 Oct. 1927.

EVULGETUR.
J. Pompen, Vic. Gen. Busc.
Buscoduci, 20 Oct. 1927.

UITGAVE VAN HET R. K. JONGENSWEESHUIS, TILBURG.

JOZEF
OOP U IN DEN NAAM DES VA

Een kindje was geboren. – O 't was nog zoo klein. Moeder liet 't gauw wegbrengen naar de kerk. Waarom toch? – Die moeder wist: Mijn kindje is nog geen kindje van O. L. Heer, Het heeft nog een leelijk zieltje: die groote zonde van Adam, de erfzonde, zit er nog op. O. L. Heer ziet 't daarom nog niet zoo graag, en de Engelbewaarder houdt er ook nog zoo heel veel niet van. 't Duiveltje ziet zoo'n leelijk zieltje wèl graag. Moeder denkt: die groote zonde op de ziel van mijn kindje moet er af. En dat gebeurt in de kerk.

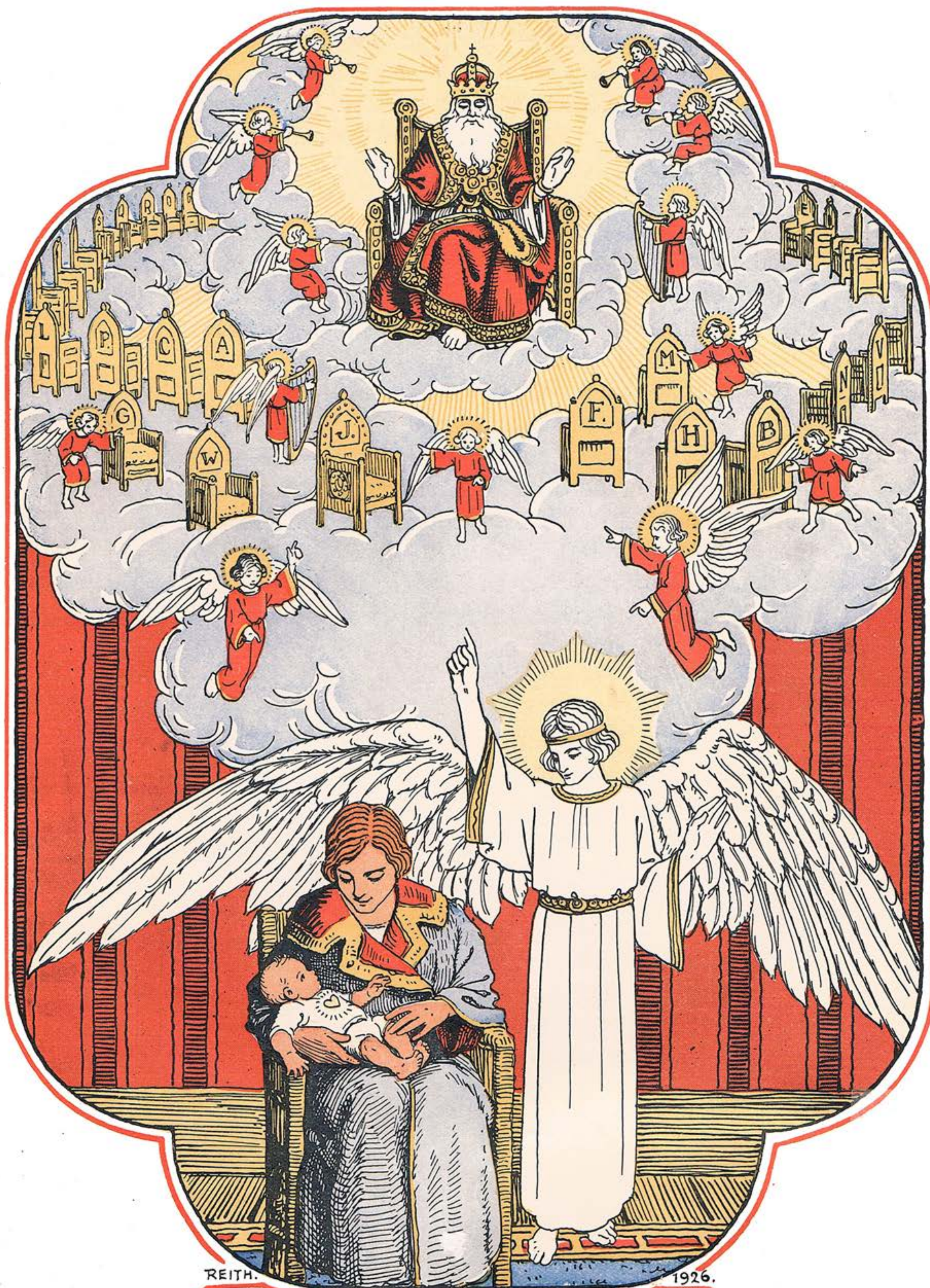
't Kindje wordt naar de kerk gedragen. 't Wordt gebracht in de doopkapel; daar staat de doopvont met 't heilige doopwater – daar zal 't kindje gedoopt worden.

De priester komt. Hij begint te bidden. Hij bidt tot God. Als hij gebeden heeft, neemt hij doopwater, en giet dat heilige water over 't hoofd van 't kindje, en zegt de heilige doopwoorden... De menschen die erbij zijn, staan stil en eerbiedig te bidden. Ze weten wat er gebeurt. Maar het heiligste kunnen ze niet zien. Er gebeurt iets, dat heel mooi, heel heilig is. Als de priester 't kindje doopt, gaat de hemel open. Engeltjes komen neer, en O. L. Heer ook. O. L. Heer komt 't zieltje van 't kindje schoon maken, de zwarte vlek wascht Hij eraf, en de ziel van 't kindje is heelemaal zuiver. O zoo schoon, en zoo zuiver, en zoo prachtig. Ja, nu kijkt O. L. Heer blij naar 't kindje – nu houdt Hij er veei van, 't is nu echt een kindje van O. L. Heer. En de Engeltjes komen kijken, en zeggen: O kijk eens, hoe mooi! hoe prachtig! 't is wel zoo mooi als wij zelf zijn!

En God zegt tegen 't kindje: Ik heb je zieltje zoo mooi gemaakt, zoo zuiver, zoo blinkend! Nu moet je je zieltje zoo schoon houden, dan mag je later bij Mij in de Hemel komen. Je plaats in de Hemel is al klaar. Hou je zieltje schoon – doe goed wat Ik je zeggen zal – doe alles wat vader en moeder je leeren zullen. Doe alles wat de Pastoor je zegt en leert. Dan hou je je zieltje schoon – dan kom je in de Hemel. – Maar luister niet naar de duivel; want die leert je kwaad.

De Pastoor schrijft de naam van 't kindje op in een groot boek. Maar O. L. Heer laat 't ook opschrijven; want 't is nu een kindje van O. L. Heer.

Als 't kindje na 't Doopsel thuis komt, is moeder zoo blij. Nu houdt ze nog veel meer van haar kindje. 't Is nu een echt kindje van O. L. Heer. Moedér dankt O L. Heer voor dat doopen, en zegt: Lieve Heer, Gij hebt z'n zieitje zoo mooi gemaakt, ik zal mijn kindje goed bewaren, en 't goed braaf leeren zijn: dan zult Gij het later in de schoone Hemel laten komen.

REITH.
1926.

Moeder zit daar met haar kindje. Met zijn schoon, blank zieltje is ’t nu een echt kindje van de goede God. Moeder is er zoo blij om. O ze houdt zooveel van haar kindje met zijn schoon zieltje. ’t Kindje heeft een nieuw kleedje aan, heelemaal wit. O zoo schoon, geen vlekje ligt er op ’t kleedje. O wat is mijn kindje nu schoon met dat witte, zuivere kleed. Maar dan denkt moeder: zijn zieltje is nog veel mooier, nog veel witter, want mijn kindje is gedoopt, en toen heeft O. L. Heer zijn zieltje zoo heilig, zoo zuiver, zoo blank gemaakt.

De Engelbewaarder kijkt ook blij naar ’t kindje. Hij ziet ’t nu zoo graag, en houdt er zooveel van. De Engel wijst met zijn ééne hand omhoog. Hij denkt: dààr in de Hemel, dààr moet ’t kindje komen. Ik zal ’t goed bewaren, en helpen om braaf te blijven, om zijn schoon zieltje altijd mooi te houden voor O. L. Heer.

En O. L. Heer ziet ’t kindje nu ook zoo graag. O, die goede Hemelvader houdt zooveel van een kindje met een schoon zieltje: dat is *Zijn* kindje. Aan zulke kindjes heeft Hijĳ de Hemel beloofd. Voor zulke kinderen heeft Hij al een troon klaar gezet, met de naam van ’t kind er op – ja, een mooie troon van goud! De Engeltjes kijken en wijzen naar die mooie troon. Ze weten al voor wie die troon is: die is voor dàt kindje, dààr, bij die moeder; die troon is voor dat kindje, omdat ’t zoo’n schoon, blank zieltje heeft. O kijk eens wat heerlijk, heilig zieltje! Ja, ’t is ons vriendje. Wat zullen we blij zijn, als ’t in de Hemel komt!

’t Kindje slaapt – O hoe mooi en zoet! De Engel staat er bij – en kijkt blij, want ’t kindje heeft zoo’n heilig zieltje, O zoo’n zuiver hartje! God uit de Hemel kijkt ook blij naar zijn kindje. O. L. Heer is de goede Vader in de Hemel van ’t kindje. Hij zegent en bewaart het. Hijĳ heeft ’t een Engel gegeven om te bewaren. Hij heeft ’t een vader en moeder gegeven, om ’t te bewaren.

't Kindje speelt; en God, zijn Vader in de Hemel kijkt weer blij toe.
Ja, speel mooi, kindje, met je schoon zieltje. Je bent Gods goede vriendje. God kijkt naar je, God zegent je, God bewaart je.
Als 't kindje wat kan praten, leert moeder 't kind bidden. En die goede lieve Heer in de Hemel luistert dan, o zoo graag. Ja, de goede Hemelvader hoort zijn braaf kindje bidden. O wat is die goede Lieve Heer dan blij! 't Kind krijgt nog meer zegen van God, en zijn zieltje wordt dan iedere keer nog wat mooier en heiliger!

't Kind weet nog niet wat kwaad is: 't is nog te klein.
Soms moet moeder wel eens zeggen: Nee, kind, dat mag niet. Je moogt niet' stout zijn; je moogt niets wegpakken; je moogt niet jokken. Moeder wil het kind leeren braaf blijven. En dat wil O. L. Heer ook.
Als 't kind nu nóg wat grooter is, dan weet 't ook, dat 't niet mag stelen, dat 't niet mag jokken, dat 't niet mag vechten. Dat leert moeder. Dan moet 't kind ook doen, wat moeder zegt; dat wil God ook zoo: 't mag niet jokken, niet stelen, niet ongehoorzaam zijn. God kijkt of 't kind nu braaf wil blijven. God kijkt of 't kind goed doet, wat vader en moeder zeggen. God kijkt of 't niets stilletjes weghaalt, wat moeder niet wil hebben. God kijkt of 't kind lief speelt met broertjes en zusjes. God luistert of 't mooi de waarheid zegt. God luistert vooral of 't mooi bidt. En als 't kind dat allemaal doet, is 't braaf, en God, die goede Vader in de Hemel houdt al meer en meer van. zijn kind. En zijn zieltje blijft schoon, en wordt dan nog mooier en heerlijker.

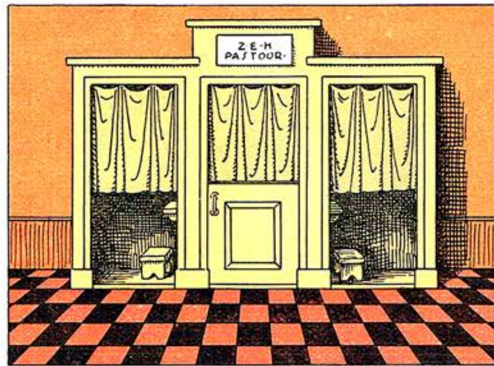

’t Kind is wat stout. ’t Haalt koek weg uit een trommeltje. ’t Weet wel: dat mag niet. ’t Doet ’t toch. God ziet het. God wil….. dat niet. ’t Kind heeft God bedroefd: ’t heeft kwaad gedaan. ’t Heeft een vlekje op zijn ziel gegooid: ’t heeft *een kleine zonde* gedaan. God vindt ’t zieltje nu niet meer zoo mooi en heilig als vroeger.

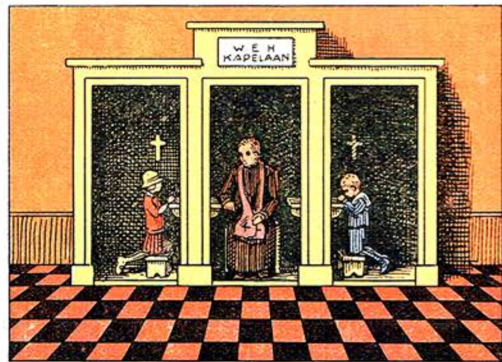
Moeder vraagt: Kind, heb je hier ’n koekje weggepakt‘? ’t Kind had: ja, moeten zeggen. ’t Zei nee. ’t Jokte. Moeder werd er bedroefd om. O.L. Heer hoorde ’t ook. God wil niet, dat wij jokken. Jokken is weer een vlekje op de ziel, ’t is weer een *kleine zonde*.

Op ’t derde plaatje is een stoute dief. Die heeft een volle zak geld gestolen. Dat is *gróóte zonde*. Zijn heele ziel is ervan leelijk zwart: ’t is een *doodzonde*. Hij mag zoo niet… in de Hemel. Nee, voor die doodzonde heeft hijij de hel verdiend.

Kan die stoute dief nog in de Hemel komen? Ja, toch nog. Jezus heeft aan de menschen de Biecht gegeven. Als ze goed gaan biechten, doet God de zonde van de ziel af; dan kunnen ze weer in de Hemel komen.

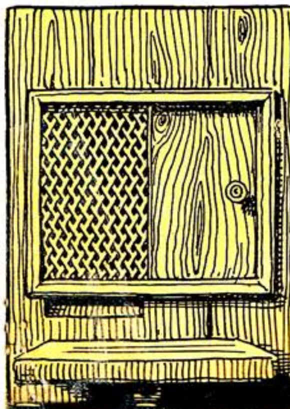

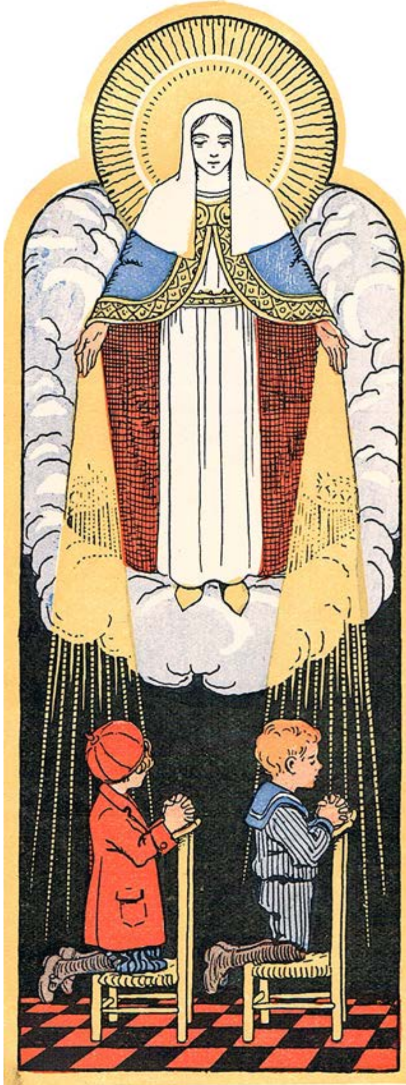

Als wij gaan biechten moeten Wij onze zonden zeggen aan de priester. De priester zit in de plaats van O L. Heer, De priester doet net als O. L. Heer zou doen. Hij luistert naar de menschen, die komen bìechten. Hij helpt ze om 't kwaad niet meer te doen. Hij doet de zonde van hun ziel af, alles in de naam van God.

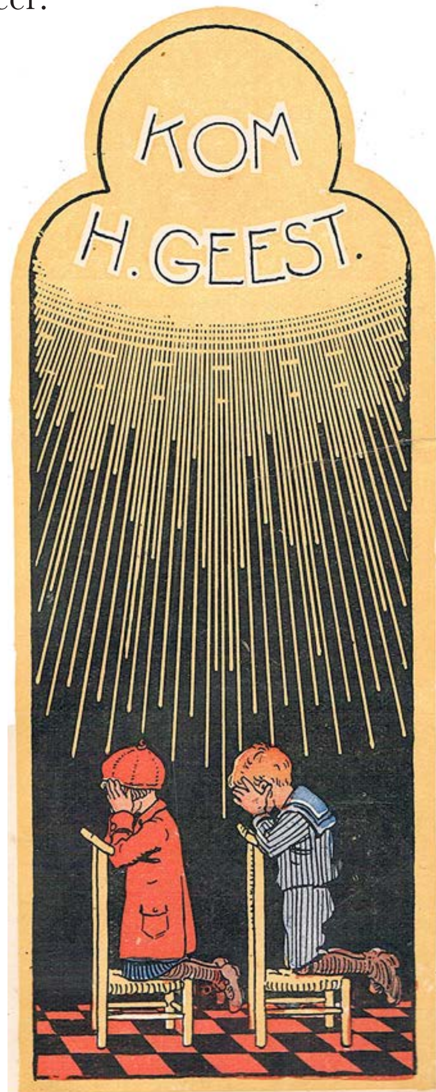

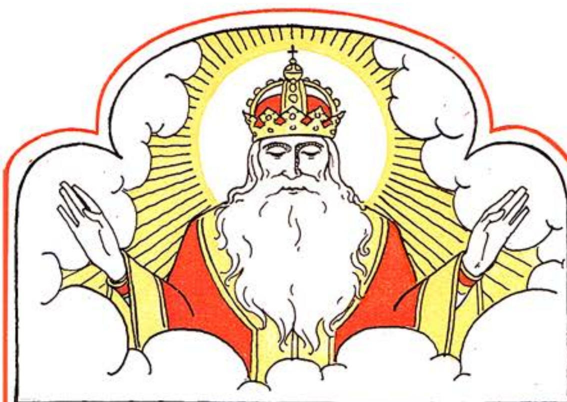

Die twee kinderen gaan biechten. Ze gaan 't kwaad zeggen, dat ze gedaan hebben. Kunnen ze de zonden in hun 'hartje' zien? Nee... Ze moeten gaan zitten denken, wat ze gedaan hebben. 't Is wel een beetje moeilijk, de zonden goed te vinden. *Alleen* kunnen ze dat niet goed, Ze gaan iemand vragen, om te komen helpen. Wie?

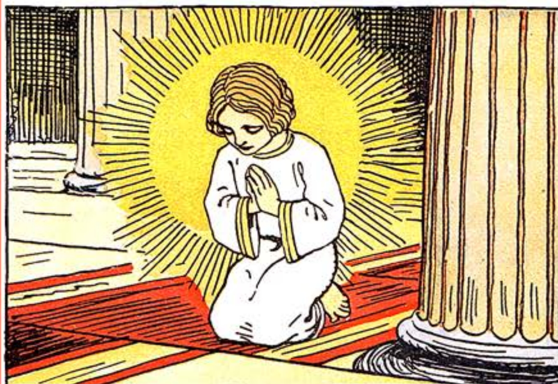
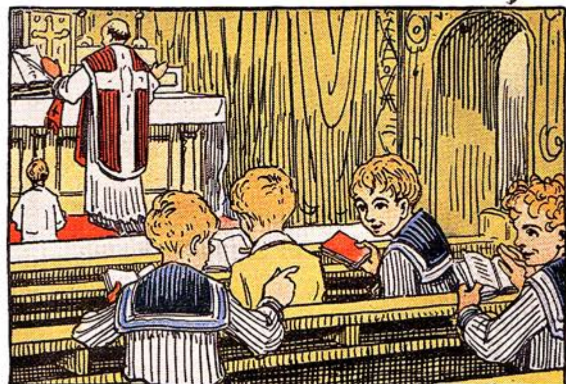
Eerst O. L. Vrouw. Ja, Maria helpt graag, om goed te biechten. De kinderen vragen aan Maria: O Maria, help mij om goed te biechten. Wees gegroet, Maria. – Dat zeggen ze drie keer.

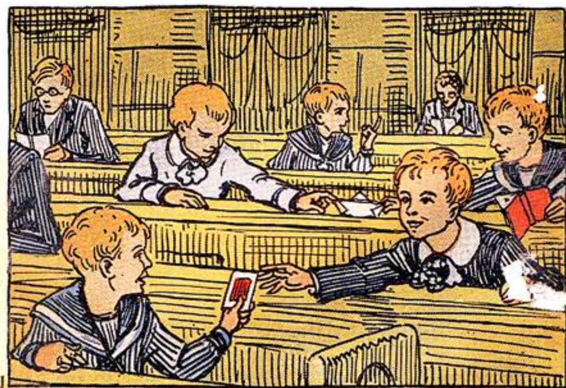
Dan vragen ze nog iemand om te helpen: de H. Geest. En de H. Geest, die zoo hoog in de Hemel is, en die heel de Hemel vol mooi, prachtig licht maakt; die goede H. Geest weet en kent alles; die kent Ook onze zonden; die ziet ze allemaal in ons hart. En als Wij de H. Geest vragen, helpt Hij ons zoo graag. Dan geeft Hij straaltjes licht in ons hart, en dan kunnen wij veel gemakkelijker vinden welk kwaad Wij gedaan hebben. H. Geest, kom uit de hooge Hemel, help mij om mijn zonden te kennen, en help mij om ze goed te zeggen. Goede H. Geest, help mij ook om er echt spijt over te hebben. Maria helpt, en de H. Geest helpt; nu kunnen de kinderen hun zonden wel vinden. Nu gaan ze zitten denken. Ze gaan hun zonden zitten zoeken... Ze kijken niet rond, zij zijn stil.

De kinderen, die zonden gaan zoeken, denken eerst aan de kerk.

Wie zeven jaar is, moet *'s Zondags* naar de H. Mis, net als de groote menschen. De Zondag is de rustdag en de biddag. De Zondag is de dag van O. L. Heer. En O. L. Heer heeft gezegd: 's Zondags 'mag je niet werken. 's Zondags moet je rusten. 's Zondags moet je naar de kerk, naar de H. Mis. Wie dat doet, doet wat God wil, en God is tevreden over hem, en zal het opschrijven voor de Hemel.

Als een kind 's Zondags niet naar de Mis gaat, maar stilletjes thuis blijft, of langs de straten gaat loopen, of gaat spelen. . . zoo'n kind doet niet, wat 0O. L. Heer wil: zoo'n kind doet zonde.

Zoo'n kind moet denken: ik ben. . . keer niet naar de H. Mis geweest. O. L. Heer wachtte op mij – ik kwam 'niet – ik heb O. L. Heer iedere keer erg bedroefd. – O, lieve Heer, ik heb er spijt over, ik wil braver worden, ik zal voortaan iedere Zondag naar de Mis gaan. – Ik zal dat kwaad biechten: ik zal zeggen: ik ben . . . keer niet naar de Mis geweest, 't was mijn eigen schuld.

Ook als een kind door' eigen schuld in de Zondagsmis veel te *laat komt* moet het dat biechten: ik ben . . . keer te laat gekomen, 't was mijn eigen schuld.

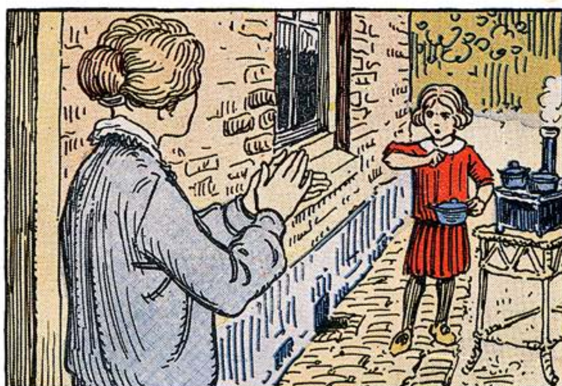
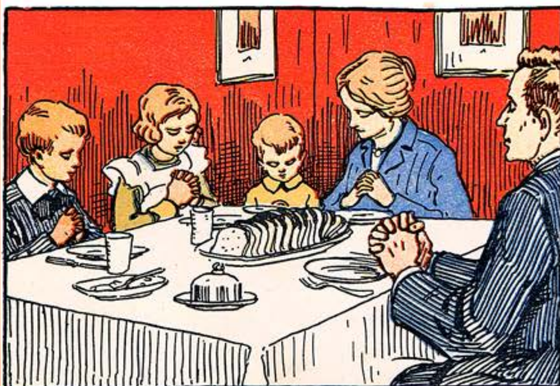
't Kindje Jezus ging met Maria en Jozef naar de kerk. Daar ging 't eerbiedig bidden: 't dacht aan God in de Hemel. Zoo moeten de kinderen ook doen. Ze moeten in de kerk eerbiedig zijn en bidden. Want de kerk is 't huis van God: Jezus woont op 't altaar. En Jezus kijkt of de kinderen eerbiedig zijn en goed bidden. En die dat goed doen, worden door O. L. Heer opgeschreven: dat is goed.

Wie in de kerk *praat* en *speelt*, doet kwaad, doet kleine zonde. Zoo'n kind gooit telkens een kleine vlek op zijn zieltje, en 't bedroeft elke keer O. L. Heer. Wie dat gedaan heeft, moet denken: ik heb 't niet mooi gedaan in de kerk. Ik heb O. L. Heer bedroefd. – O lieve Heer, ìk . heb er spijt over, ik wil braver zijn ìn de kerk, ik zal daar eerbiedig zijn en niet meer praten en spelen, maar bidden. . . .

Als 't kind gaat biechten, moet 't zeggen: ik heb in de kerk gepraat – ik heb in de kerk gespeeld – ik heb, in de kerk dikwijls gepraat – ik heb in de kerk dìkwijls gespeeld. . .

De kinderen denken ook of ze *thuis* zonde gedaan hebben.

't Kindje Jezus bad iedere morgen zijn *morgengebed* tot God. Zoo moeten de kinderen thuis ook doen. Dat ziet O. L. Heer graag; dat wil O. L. Heer ook. En de kinderen die dat doen, worden door de Engel-bewaarder opgeschreven, en God zal ze beloonen.

Wie zijn morgengebed heel dikwijls of altijd vergeet, en te lui is om 's morgens iets tegen O. L. Heer en tegen Maria te zeggen – die is wel wat stout, die doet een kleine zonde . . . Zoo'n kind moet denken: O. L. Heer kijkt 's morgens of ik kom bidden – en ik doe 't niet . . . Lieve Heer, ik heb U wel wat bedroefd – ik wil 't beter doen – ik wil 's morgens mijn morgengebed bidden . . . Lieve Heer, help mij. Zoo'n kind moet tegen de biechtvader zeggen: ik bid nooit mijn morgengebed . . .

't Kindje Jezus was *gehoorzaam*. 't Moest water gaan halen, of boodschappen doen, en Het deed dat ook goed. Het deed alles wat Maria en Jozef wilden. Zoo moeten alle kinderen gehoorzaam zijn." En die zoo gehoorzaam zijn, worden door O. L. Heer gezegend en beloond. Als moeder roept, om een boodschap te doen, moet je komen, en de bood–schap doen. Dat wil O. L. Heer; dan ben je gehoorzaam.

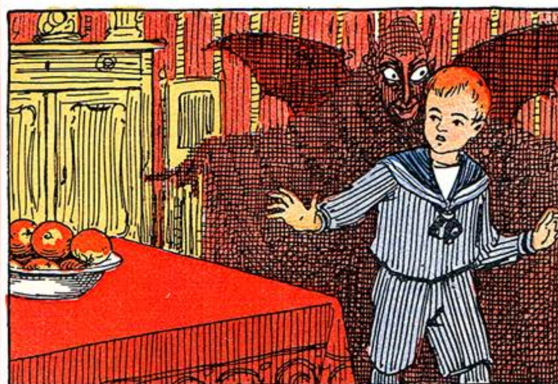
Maar als een kind "zegt: ik doe 't niet – laat zusje 't maar doen – dan is 't ongehoorzaam. Het doet niet wat God Wil. Het bedroeft de goede God, en gooit een vlekje op zijn ziel. Zoo'n kind moet denken: Ja, ik was ongehoorzaam. De goede lieve Heer zag het, hoe stout ik was. – O Lieve Heer. 't was leelijk van me, ik heb er spijt over . . . ik zal 't beter doen . . . ik zal doen wat vader of moeder zegt.

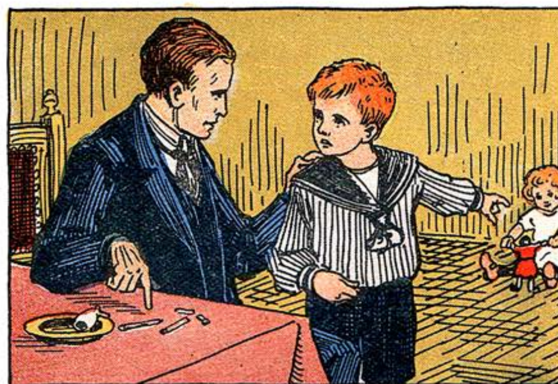
Zoo'n kind moet biechten : ik ben ongehoorzaam geweest aan vader . . . moeder. . . Als zoo'n kind dat biecht, en er spijt over heeft, doet O. L. Heer die kleine zonde van zijn ziel af, en helpt om beter gehoorzaam te zijn.

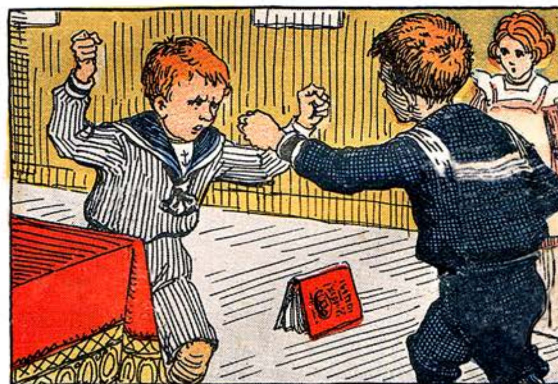
Als moeder zegt: kind, je moet op zusje passen, of: kind, je moet je les leeren, of: kind, je moogt niet met die stoute, slechte kinderen spelen, dan moeten de kinderen gehoorzamen. Wie dat niet doet, doet kleine zonde.

Een braaf kind houdt veel van vader en moeder. 't Is eerbiedig tegen zijn ouders. 't spreekt ze netjes en beleefd aan. Zoo moet 't ook. Zoo wìl 't O. L. Heer, en zoo heeft 't Kindje Jezus 't ook voorgedaan. Sommige kinderen zijn wel eens oneerbiedig tegen vader en moeder. Soms durft een'kind. zeggen: stoute moeder. . . of "t steekt de tong uit . . . of 't doet nog ìets erger tegen vader en moeder, waar die veel verdriet over hebben. Zoo'n kind doet zonde: Zoo'n kind moet denken: O. L. Heer heeft 't gezien, en gehoord, dat ik zoo stout deed. tegen vader en moeder. Ik heb er spijt van, lieve Heer. Ik zal 't niet meer doen. Zoo'n kind moet biechten: ik ben oneerbiedig geweest tegen moeder. . .

Nog meer van *thuis*.
Je moogt niet stelen. Je moogt niets weg nemen, thuis niet, en ook niet bij andere menschen. Dat. wil God niet hebben. God heeft dat verboden. ’t Duiveltje wil graag, dat je steelt. Maar luister niet naar ’t duiveltje! Een jongen was alleen in de kamer. Op de tafel lagen heerlijke appels. De jongen zag ze, en had er veel zin in. ’t Duiveltje zei: Toe, pak er maar van: ze zijn zoo lekker, en moeder ziet ’t toch niet. . . . maar ’t was een brave ferme jongen. Hij dacht: dat mag niet: ik mag niet stelen. God ziet het en God wil dat niet. En de jongen wilde God niet bedroeven. De jongen nam geen appel. Dat was goed. God zal ’t voor goed opschrijven.

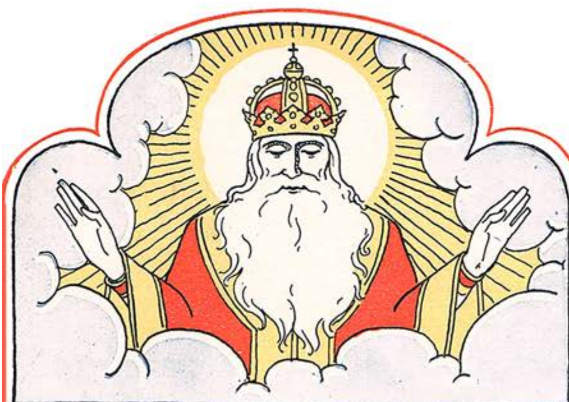
Een meisje zag appels in de keuken. Ze zagen er zoo heerlijk uit. Ze kreeg er zin in. ’t Duiveltje zei: Toe, pak er ’n paar. Ze zijn zoo lekker; en niemand ziet ’t. – En ’t meisje luisterde naar de duivel. Ze dacht wel: ’t mag niet, maar ze deed het toch. Ze nam een paar appels, en at ze op. Maar toen ze de appels op had, voelde ze wel in haar hartje: ’t is niet goed, wat ik gedaan heb... ik heb kwaad gedaan.
Zoo’n kind moet denken: ik heb gestolen. ik heb kleine zonde gedaan. God heeft ’t gezien. ‘God wil ‘t niet hebben. – O Lieve Heer, ik heb er spijt over, ik heb U bedroefd, ik zal beter oppassen... ik zal niet meer stelen.

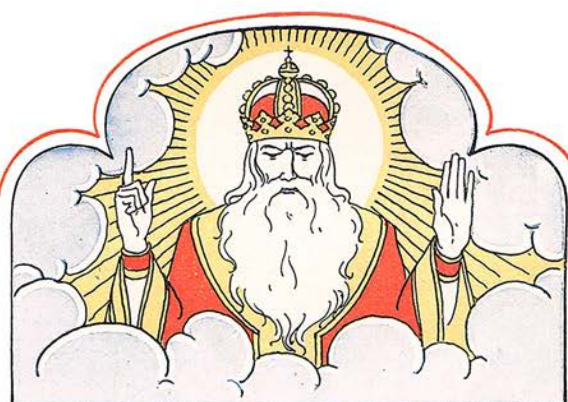
En als ’t kind gaat biechten moet ’t zeggen: ik heb thuis iets gestolen. En wie thuis centen weggehaald heeft, moet maar zeggen: ik heb thuis geld weggehaald. Wie iets weggehaald heeft, moet ’t ook teruggeven. Als je ’t nog niet teruggegeven hebt, moet je dat ook biechten. En de biechtvader zal wel zeggen, hoe… je ’t terug moet geven.

We moeten de waarheid zeggen. Een meisje had een kopje gebroken. Moeder kwam en vroeg: Heb jijij dat gedaan, zus‘? ’t Was een flink meisje, en dacht: ik mag niet jokken, God heeft ’t verboden – en daarom zei ze: Ja, moeder, ik heb ’t gedaan. Moeder was niet boos – en O. L. Heer ook niet. Hij schreef ’t op voor goed.

Een jongen had een pijp van vader stuk laten vallen. Vader vroeg: Heb jij dat gedaan? De jongen had moeten zeggen: Ja., vader; maar hijij jokte, en zei: Nee, ik heb ’t niet gedaan. Die jongen jokt, doet kleine zonde, gooit een vlekje op zijne ziel. Zoo’n jongen moet denken: ik heb gejokt, God‘ heeft ’t gehoord. God wil niet, dat ik jok. Ik heb God bedroefd. O lieve Heer, ik heb er spijt over, ik zal niet meer liegen.

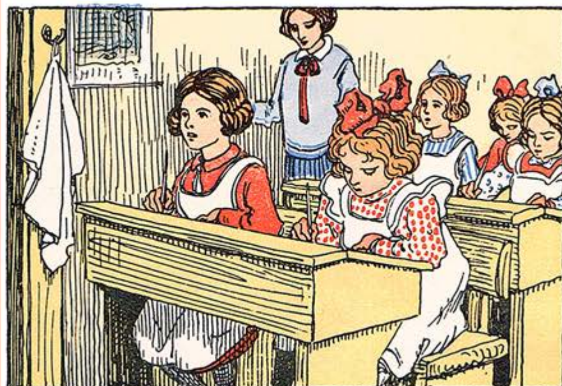
In de biechtstoel moet hij zeggen: ik heb gejokt. . . dìkwijls. . .
’t Kindje Jezus speelde *altijd lief en mooi* met zijn vriendjes. Zoo wil God ’t ook hebben. Dat ziet O. L. Heer graag, en dat zal O. L. Heer ook opschrijven voor de Hemel.
Wie *ruzie maakt,* slaat, schopt, krabt. . . die doet verkeerd, dat is kleine zonde. Zoo’n kind moet denken: Lieve Heer, ik heb geslagen, geschopt. . . dat wilt Gij niet hebben. . . ik heb er spijt van.
In de biechtstoel moet hijij zeggen: ik heb ruzie gemaakt. . . ik heb ’t broertje geslagen.

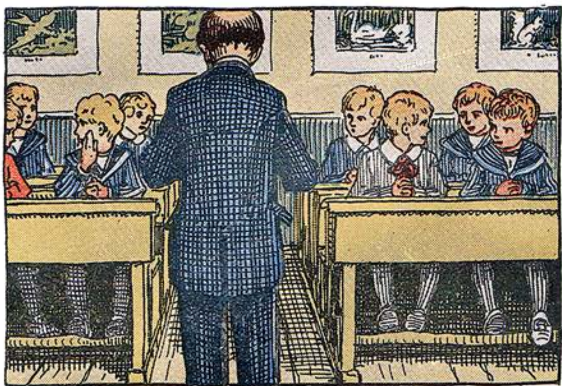

JONGENS-
SCHOOL

De kinderen denken of ze *in school* zonde gedaan hebben.

Goede kinderen *gaan graag naar school*. Dat wil vader en moeder hebben. En dan wil O. L. Heer dat ook.

Wie niet naar school wil, of stilletjes naar 't veld, naar 't bosch, of naar 't voetbalveld loopt. . . in plaats van naar school te gaan — die is ongehoorzaam – die doet kleine zonde. Zoo'n kind verdient thuis straf, en in school, en van O. L. Heer ook. Zoo.'n kind doet iets, wat God niet wil hebben. Zoo'n kind moet denken: ik heb de school verzuimd. . . God zag het. .. ik heb O. L. Heer bedroefd... ik heb er spijt over, lieve Heer, ik zal voortaan goed naar school gaan.

In de biechtstoel moet het zeggen: ik heb de school verzuimd. . .
ik wou niet naar school gaan. . .

In school moeten de kinderen *leeren*: ze moeten opletten, mooi schrijven, de lessen leeren, stilzwijgen, andere kinderen niet hinderen. . . dan zijn ze net en ordelijk in de klas. Ze leeren goed – dat wil de - Onderwijzer(es), en dat wil O. L. Heer ook. Als een kind nu heel erg lui is, en niets werkt, en expres slecht oplet.. en almaar rondkijkt, en speelt en praat – zoo'n kind maakt de Onderwijzer(es) verdrietig, zoo'n kind doet niet, wat. God wil.

Zoo'n kind moet denken: 't is verkeerd van mij – ik leer niet in school – ik doe niet wat God wil hebben. – O lieve Heer ik wil beter leeren in school, beter oppassen . in de klas Voor U – en U niet meer bedroeven.

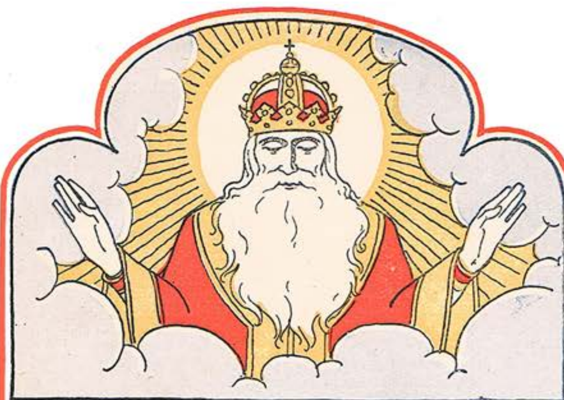
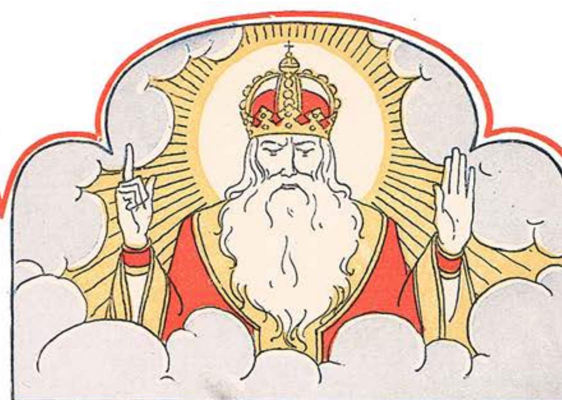
Zoo'n kind kan biechten: ik ben in de school ongehoorzaam geweest.
ik ben in de school heel stout geweest.

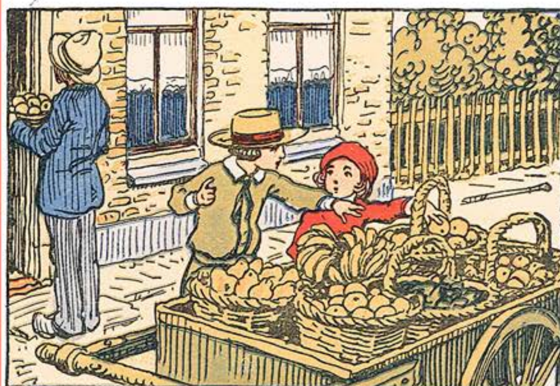
Flinke kinderen *zeggen de waarheid*. Als Ze iets gedaan hebben, en de Onderwijzer(es) vraagt er naar, dan steken ze maar dadeijk de vinger op, of zeggen: ik heb 't gedaan. Dat is ferm zijn, zoo wìl O. L. Heer 't ook.

Een kind was stout geweest: 't had 't schrift vol kladden gemaakt. De Zuster vraagt: Heb jijij dat gedaan, kind? 't Stoute meisje zei: nee, Zuster – ik weet er niets van – dat heb ik niet gedaan. . .

Dat is jokken, dat is zonde doen. God heeft dat verboden. We moeten de waarheid zeggen. Dat is wel wat moeilijk soms, maar toch moeten we het leeren. Wie gejokt heeft, moet tegen O. L. Heer bidden: ik heb gejokt, lieve Heer. Gijij hebt 't gehoord, 't was leelijk van mij, ik heb U bedroefd ik heb er spijt van ik wil probeeren altijd de waarheid te zeggen.

In de klas moeten de kinderen met de Onderwìjzer(es) *bidden*. En dat moet ook eerbiedig gaan. O. L. Heer luistert, hoe mooi de kinderen in school bidden. Oneerbiedìg bidden is kleine zonde.

TE
HUUR

De kinderen denken of ze *buiten, op straat* zonden gedaan hebben.

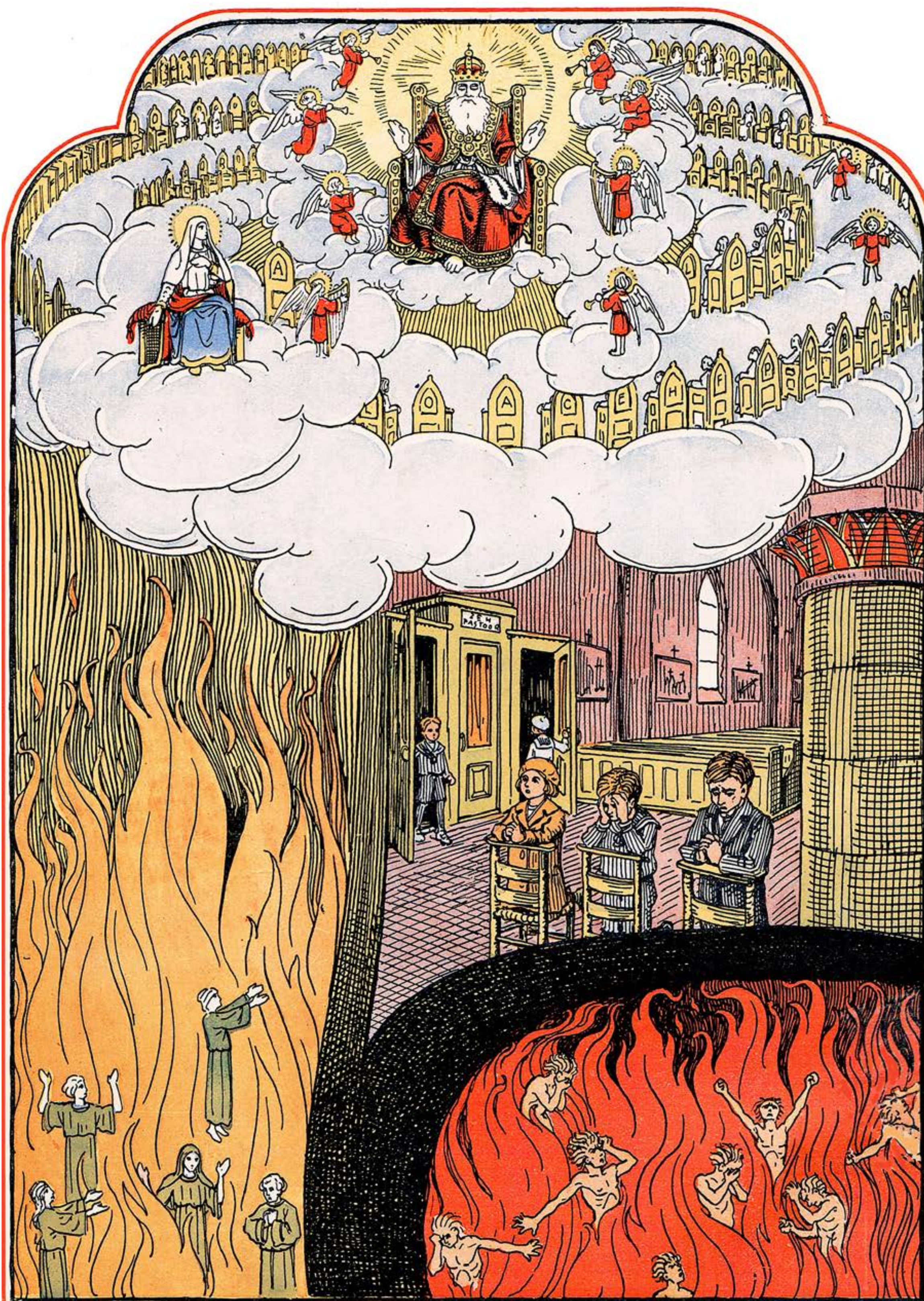
’t Kindje Jezus ging ook buiten spelen. ’t Speelde met andere kinderen. En dat ging altijd lief en goed. Er werd geen ruzie gemaakt, ze sloegen of schopten niet. ’t Kindje Jezus leerde de kinderen lief samen spelen. Zoo moeten de kinderen ’t ook doen. Brave kinderen spelen samen flink en blij. En O. L. Heer en de Engelbewaarder zien dat graag: ’t is goed.

Sommige kinderen spelen oneerlijk, sommigen moeten altijd hun zin hebben. Dan komt er ruzie, – ’t wordt erger; ze beginnen te slaan, te schoppen en te schelden, en soms heel erg. Wie zoo erg slaat of schopt, wie erg ruzie maakt, doet iets dat O. L. Heer niet wil zien, en niet wil hebben. Zoo’n kind gooit een vlekje op zijn ziel, doet een kleine zonde. Zoo’n kind moet denken: Ruzie maken, vechten, slaan, schoppen, krabben is leelijk, dat mag niet. God heeft ’t gezien, en was er bedroefd om. Lieve Heer ik zal ’t niet meer doen, ik heb er spijt over, ik wil voortaan lief spelen. En bij ’t biechten kan zoo’n kind zeggen: ik heb ruzie gemaakt. Op straat — ik heb geschopt, ik heb geslagen.

Op straat mogen we niets van andere menschen *wegnemen*, niets stelen, geen appels, geen peren – geen centen, geen snoep. God heeft dat verboden. ‘Wie toch iets weghaalt doet zonde. God ziet het altijd. God is er bedroefd om. We moeten het biechten, en zeggen: ik heb van andere menschen geld weggehaald. Én we moeten ’t teruggeven, anders doet O. L. Heer de zonde niet van onze ziel af. Als zoo’n kind ’t nog niet teruggegeven heeft, moet ‘t dat ook biechten. En de biechtvader zal wel zeggen, hoe ’t dat goed moet maken.

Ook mogen we op straat *niets* van andere menschen *stuk, kapot maken*: geen wagen kapot maken, geen hek, geen ruit . . . Als we dat expres doen, is ’t kleine zonde. En we moeten het weer goed maken, of betalen. De biechtvader zal wel zeggen, hoe je dat doen moet.

Flinke kinderen doen op straat, net als ’t Kindje Jezus. Dat was lief en vriendelijk op straat tegen de menschen. Zoo moeten de kinderen ook zijn. Ze moeten de menschen niet plagen, niet uitschelden, niet naroepen. Nee, flinke kinderen helpen de menschen op straat. Ze helpen oude menschen iets dragen, zij wijzen vreemde menschen de weg. Ze groeten vriendelijk. Dat is allemaal goed. Vader en Moeder willen dat zoo. En God ziet dat ook graag. En wat zal de Engelbewaarder blij zijn, als zijn kind op straat ook braaf en goed is.

ZEH
PASTOOR

ij 't Kind gaat biechten. 't Weet nu, welke zonden 't gedaan heeft.

Nu moet het nog spijt bidden; dit is 't voornaamste. Die spijt moet uit zijn hart komen. 't Kind kan uit zijn eigen alleen geen goede spijt hebben. Die moet O. L. Heer geven. En 't moet er om bidden:

Lieve Heer, ik mag gaan biechten. Dat doe ik graag – ik wil de zonde van mijn ziel af hebben. Ik moet er spijt over hebben. Lieve Heer, help mij om er echt spijt over te hebben, en ze niet meer te doen. Lieve Heer, geef mij spijt in mijn hart over al mijne zonden. Onze Vader, . . .

O Maria, goede Moeder in de Hemel, ik mag gaan biechten – ik moet spijt hebben over al mijn kwaad. O Maria, vraag bij Jezus dat ik spijt heb over mijn zonden. O Maria, vraag dat aan Jezus... Wees gegroet, Maria...

H. Engelbewaarder, bid voor mij. en vraag voor mijij spijt aan O. L. Heer. – Zoo bidt 't kind al dagen vóór de biecht. En wie aan O. L. Heer spijt vraagt, die krijgt ze. O. L. Heer geeft dat. graag.

Het meisje en de jongen en de man gaan biechten.

Het meisje kijkt omhoog, naar de hemel, en denkt: Daar boven is de schoone Hemel met al die lieve Engeltjes – en met God, mijn beste Vader in de Hemel. Die goede, lieve Heer heb ik bedroefd, telkens als ik kwaad deed ik mag nu niet zoo hoog bij O. L.. Heer komen... dat is jammer . . . Nee, ik wil die zonden niet meer doen. Goede Heer, Vader in de Hemel ik heb spijt over mijn zonden. . .

De jongen denkt: Voor mijn kleine zonden heb ik straf verdiend, de straf van 't vagevuur. In 't vuur zou ik moeten branden, branden . .. net als die zieltjes. Ze steken hun armen omhoog; ze zouden zoo graag uit die pijnen zijn – en naar hun goede Vader in de Hemel gaan. Ze roepen: O Wijij lijden zooveel ... voor onze kleine zonden... O hadden we die kleine zonden ook maar niet gedaan! Nu. moet God ons straffen, tot de zondevlekken eraf gebrand zijn! De jongen bidt: O lieve Heer, ik ben bang voor 't vagevuur... ik zou er toch naar toe moeten: ik heb zonden gedaan... O goede Heer, vergeef mij, ik heb spijt er over… ik zal ze goed biechten... ik zal ze niet meer doen.

Die man heeft doodzonde gedaan: bij heeft de hel verdiend. Hijij denkt aan de hel, aan die donkere, vreeselijke hel, met die leelijke duivels ! daar zou bij moeten branden, vreeselijk lijden – en – nooit meer er uit kunnen! De man bidt: O Heer, ik heb groot kwaad gedaan, ik heb de straf van de hel verdiend! Lieve Heer, ik ben bang voor de hel . . . . ik wil die groote zonden niet meer doen. Ik heb er spijt over. . . .

Ik heb spijt van al mijn zonden – Ik heb U bedroefd o Heer!
Al mijn zonden vind ik leelijk! – Nee, ik doe geen zonden meer!

Jezus, die goede Jezus, is aan een paal gebonden. Waarom slaan die leelijke mannen Hem zoo? Jezus heeft toch nooit kwaad gedaan!

Jezus zegt: Ik lijd voor de menschen, – *die* hebben kwaad gedaan, – die moeten straf hebben . . . En gij, kind, hebt ook wel eens zonden gedaan, toen waart gij stout tegen Mij. Toen was 't net of ge Mij geslagen hebt. Toen hebt ge Mij bedroefd. . . Kind, doe nu geen zonden meer, – dan doet ge Mij geen droefheid. . .

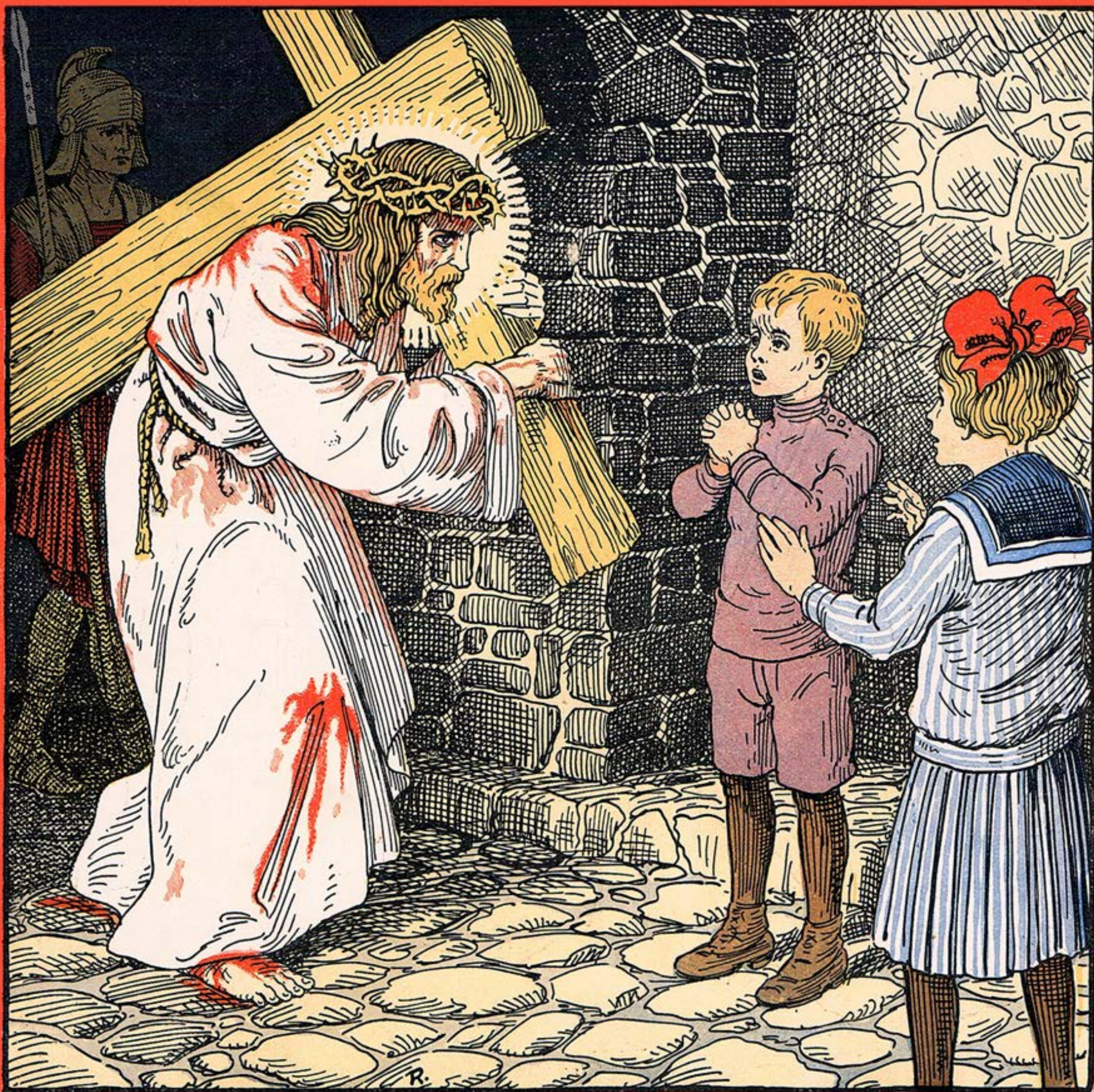
Kind : O goede Jezus, ja, ik heb zonden gedaan. . . ik heb U bedroefd – ik heb U geslagen. – O wat was dat stout en leelijk van mij. lieve Jezus, ik heb er nu spijt over – ik wil geen zonden meer doen. Goede Jezus, help mij, om mijn zonden met veel spijt te biechten.

De beulen hebben een kroon met scherpe doornen op Jezus' hoofd gezet. O kijk eens, wat die scherpe punten Jezus veel pijn doen. En die stoute mannen duwen de doornen nog verder in zijn hoofd. – Ze drukken er hard op... Ze slaan er op... O, o, wat doet dat pijn. Veel pijn. – O lieve Jezus, waarom lijdt Gij die pijn ?

Jezus: O kind, Ik wil lijden voor u. Gij hebt kwaad gedaan. Gij moest straf hebben. Ik wil lijden voor uw zonden.

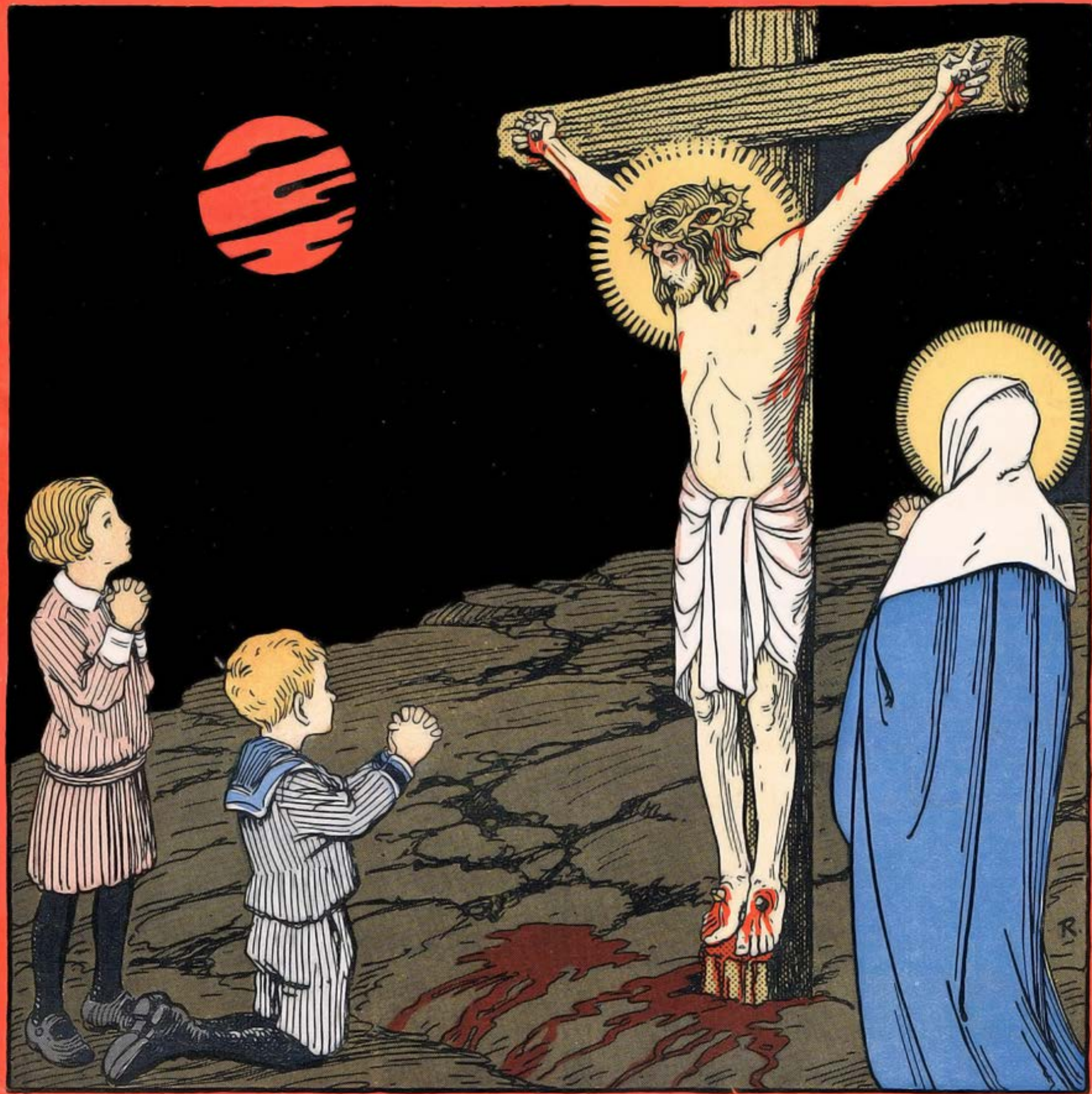
Kind : O goede Jezus, Gij lijdt voor mij . . . O die doornen! wat steken ze diep... dat is mijn schuld ook – ik Wil U geen pijn meer doen, lieve Heer – ik wil geen zonden meer doen – ik heb spijt over de zonden, die ik gedaan heb. Jezus, ik wil braaf zijn voor U.

De Joden hebben een groot kruis gemaakt. Daar moet Jezus aan gehangen worden. En nu moet Jezus 't zelf dragen. O kijk eens, Hij is al zoo moe – en ze hebben Hem al zoveel pijn gedaan! O Jezus, waarom draagt Gijij 't kruis ?

Jezus: Ik draag dit kruis voor u. O 't is zwaar! Ik val er onder neer – en Ik lijd dat voor uwe zonden, kind. Uwe zonden en de zonden van de menschen zijn samen dat zware, groote kruis O als gijij maar veel van Mij houdt, en geen zonden meer doet …

Kind: O beste Jezus, Gijij draagt uw kruis ook voor mij . . . mijn zonden liggen ook op dat kruis . . . O Jezus, nu heb ik veel spijt, dat ik zonden gedaan heb. Lieve Heer, ik. wil ze niet meer doen. O had ze toch niet gedaan – dan had ik U niet bedroefd en U niet doen lijden.

De beulen hebben groote spijkers door Jezus' handen en voeten geslagen. Daar hangt Jezus nu aan 't kruis. Zijn handen en voeten doen zoo zeer. En 't bloed loopt er uit. O wat lijdt Jezus toch veel. Jezus gaat sterven van pijn. Waarom lijdt Gij toch zooveel, daar op 't kruis, O Jezus?

Jezus: O kind, Ik lijd zooveel voor u: om uwe zonden doen mijn handen en voeten zoo zeer – voor uwe zonden loopt Mijn Bloed op de de aarde. . . Voor uwe zonden moet Ik sterven . . .

Kind : O goede Jezus, Gij hangt daar aan 't kruis voor mij. Ja., ik heb zonden gedaan. Ik heb zonden gedaan met mijne handen en voeten . . . Jezus, ik heb er nu spijt over – Ik wil niet meer stout zijn voor U. Kijk mijij aan, o goede Jezus, kijk in mijn hart – ik wil nu meer van U houden - ik wil U geen pijn meer doen, goede Jezus.

In de Biechtstoel zit de priester. De jongen moet wachten, hij bidt nog even berouw. 't Meisje gaat biechten. De priester doet 't deurtje open! nu begint de biecht. De priester zal eerst iets moois doen: hij geeft de zegen aan 't kind, dat is de zegen, om goed te kunnen biechten. En 't is mooi, als 't kind die zegen kan vragen. Zoo gauw 't deurtje open gaat,

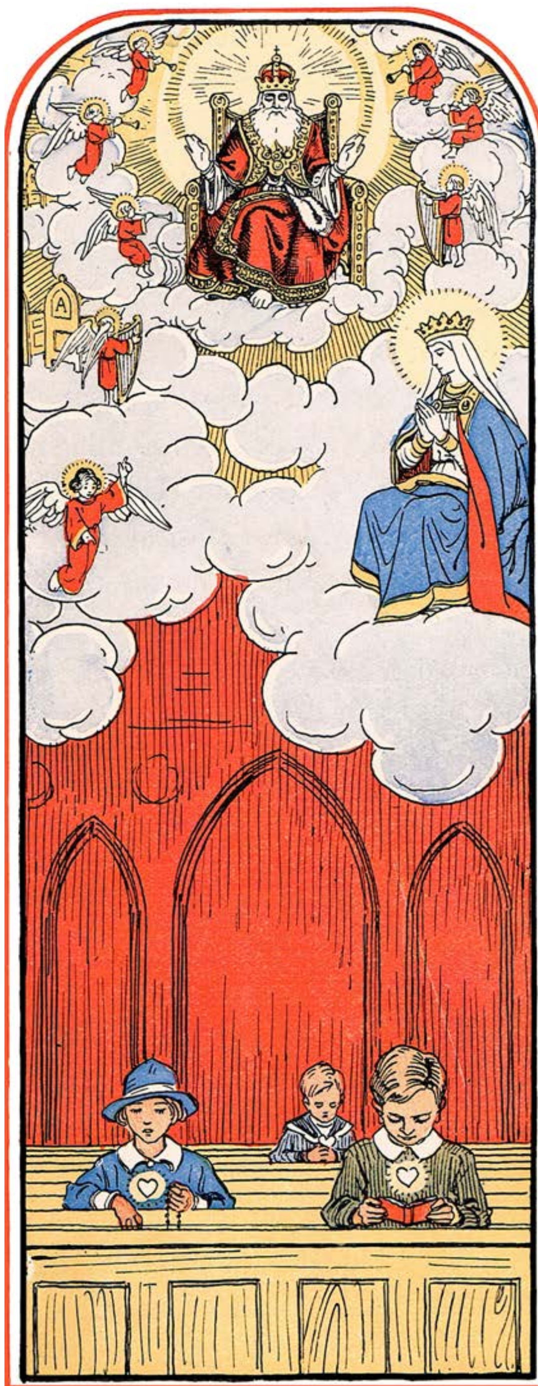
zegt 't kind: *Vader, geef mij de zegen, alseblief*. En 't kind krijgt de zegen, om goed te kunnen biechten.
Nu moet 't kind zeggen, *welke zonden 't gedaan* heeft. De priester luistert, en helpt. om alle zonden ferm en flink te zeggen. Zoo gaat 't heel makkelijk. De priester zit daar in plaats van O. L. Heer. Hij moet net doen als O. L. Heer. De priester helpt zoo graag 't kind, net als een goede vader.

'‘t Kind heeft nu zijn zonden gezegd. Nu komt de *straf*. 't Moet eigenlijk straf hebben van O. L. Heer zelf – maar de priester geeft de straf in plaats van O. L. Heer. Welke straf geeft de priester?. . . Een kleine straf maar; 't kind moet iets bidden: een paar Weesgegroetjes, of drie Weesgegroeten, – of één Onze Vader. Of twee . . . Zoo'n straf is niet erg . . . O nee, 't is heel makkelijk. Jezus met zijn lijden heeft de rest betaald.
Heeft 't kind de straf niet goed gehoord, dan moet 't vragen: *Vader ik heb 't niet verstaan;* dan zegt die goede biechtvader de straf nog wel eens.

En dan komt 't beste, 't heiligste van de Biecht: de priester gaat de zonde van de ziel afdoen. 't Kind moet nu mooi en zacht *akte van Berouw* bidden. De priester bidt ook, O zoo heilig! Dan maakt hij 't groote, heilige kruis, en zegt: ik doe de zonde van uw ziel af, in de naam van God . . . En God in de hemel doet 't ook . . . en de zonden gaan ineens van de ziel af . . . de ziel is weer schoon en zuiver. God kijkt weer blij naar die schoone ziel van 't kind. O ja, nu is 't weer zijn braaf kind, zijn lief kind! God, die goede Hemelvader houdt nu weer zoo heel veel van zijn kind. De Engelbewaarder is blij . . . de priester is blij . . . en 't kind zelf is 't blijste van allemaal.

Nu is 't in de biechtstoel klaar. De priester wenscht 't kind een zalige Communie: dat is, de priester zegt, dat 't kind nu met zijn schoone en heilige ziel zeker heel mooi te Communie mag gaan, Jezus in dat mooie hartje kan ontvangen.

‘t Kind mag de biechtstoel uitgaan. Met blij gezichtje gaat 't uit de biechtstoel. Want zijn hartje is zoo licht en blij. O, 't voelt zich nu zoo echt gelukkig. Ja, 't mag wel blij en gelukkig zijn, Want 't is zoo schoon als een engeltje, 't is weer een goed kind van de goede Vader in de Hemel.

’t Kind komt uit de biechtstoel‘. Mag ’t nu dadelijk de kerk uitgaan, en naar huis gaan ? Nee, ’t moet eerst de *Straf bidden*. ’t Kind gaat midden in de kerk zitten, en kijkt naar ’t_ altaar, waar‘ Jezus is, en bidt dan de’ straf.

Als ’t kind de straf gebede heeft, dan is ’t klaar, de biecht is af. Maar een braaf kind doet nog iets moois. Het bedankt O. L, Heer, voor dat mooie biechten, en zegt:

O Lieve Heertje, ik dank U, dat ik nu goed gebiecht heb. Ik ben blij, Gij hebt de zonden van mijn ziel afgedaan. Ze is nu schoon en blank. Dank U, Lieve Heer! Goede Jezus, nu ga ik braver oppassen. Ik wil *)... niet meer doen, ik zal... zijn. Help mij, Jezus. Zegen mij. *Onze Vader*.

Dan bedankt ’t kind Maria: O Maria, ik dank U, dat Gij mij geholpen hebt. Ik heb nu goed gebiecht. O Maria, goede moeder, ik dank U; bid voor mij, om veel van Jezus te houden en dat... voor Jezus te doen. *Wees gegroet*. . .

En ’t kind bedankt de H. Geest: H. Geest, ik dank U, Gij hebt mij geholpen om mijn zonden te kennen, en om ze goed te biechten. Help mij om mijn ziel schoon te houden . . . Nu heeft ’t kind alles goed gedaan. Nu blij naar huis!

*) Hier leert men ’t kind op één punt bizonder letten, en die fout onder leiding van Biecht-Vader, Ouders en Opvoeders door dagelijksche oefening van de tegenovergestelde deugd bestrijden.; ’s avonds kort onderzoek. Zulke kinderdeugden zijn: eerbiedig zijn in de kerk (niet praten, niet rondkijken), eerbiedig bidden (langzaam kruis maken, oogen toe), morgengebed bidden, gehoorzaam zijn - (niet tegenspreken, niet morren, niet koppig zijn), de waarheid zeggen (liever Straf dan liegen), vlijtig in de school (werk afmaken, niet babbelen en spelen bij de les), lief spelen (niet vechten, plagen of klikken), hulpvaardig zijn (Moeder helpen, broertjes en zusjes), niet ijdel zijn (niet telkens in de spiegel kijken), versterving doen, niet te gauw klagen (over pijn, hitte, kou).

Biechtorde.

VOOR DE BIECHT.

1. **Maria...** O Maria, help mij om goed te biechten... 3 maal.
Wees gegroet, Maria.......... 3 maal.

2. **H. Geest...** H. Geest, kom uit de hooge Hemel...
help mij om mijn zonden te zoeken...
help mij om ze goed te zeggen...
help mij om er goed spijt over te hebben.

3. **Zonden zoeken...**

Kerk.

Ben ik 's Zondags en op Heiligdagen altijd naar de H. Mis geweest?
Ben ik op tijd gekomen?...
Ben ik in de kerk eerbiedig geweest?...

Thuis.

Ben ik thuis gehoorzaam geweest aan vader en moeder?
Ben ik eerbiedig geweest tegen vader en moeder?...
Heb ik thuis niets weggenomen?...
Heb ik bij buurlui iets weggenomen?...
Heb ik thuis de waarheid gezegd?...
Heb ik met broertjes en zusjes lief gespeeld?...

School.

Ben ik in school gehoorzaam geweest?...
Heb ik in school niets weggehaald?...
Heb ik op school de waarheid gezegd?...
Heb ik op de speelplaats goed en lief gespeeld?...
Heb ik met andere kinderen altijd netjes gespeeld?...

Straat.

Heb ik op straat of ergens anders iets weggehaald?...
Heb ik niets stuk gemaakt van andere menschen? — of niets bedorven?
Heb ik op straat lief gespeeld met andere kinderen?...
Heb ik altijd netjes gespeeld met andere kinderen?...

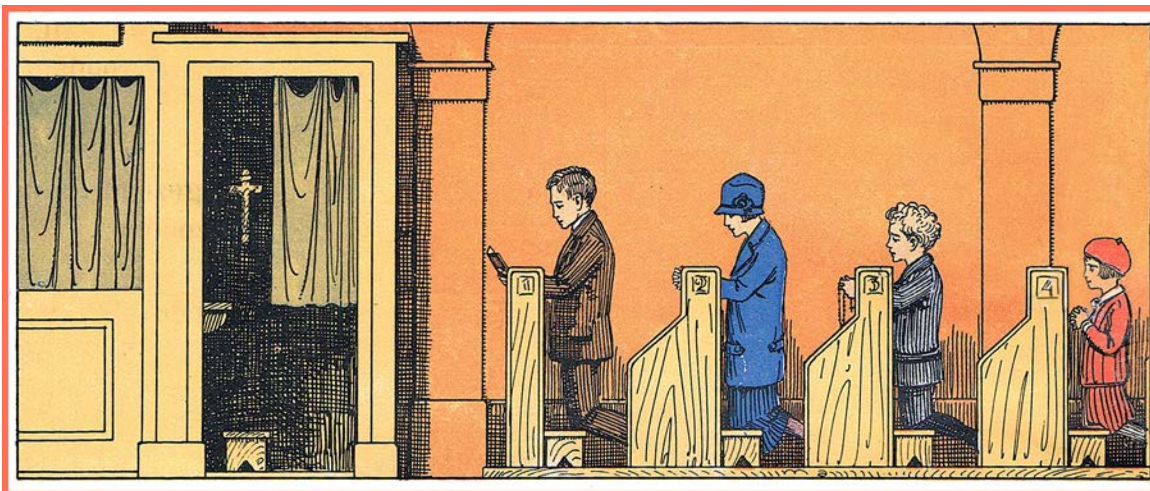
4. **SPIJT....**

IN DE BIECHTSTOEL.

1. **† Zegen...** Vader, zegen mij asjeblief.
2. **Zonden zeggen...**
3. **Straf...** (Vader, ik heb 't niet verstaan)...
4. **Berouw...**

NA DE BIECHT.

1. **Straf bidden...**
2. **Dank...** O. L. Heer... — O. L. Vrouw... — H. Geest...

1. Bijij de biechtstoel zitten er vier, die gaan biechten. Die eerste is een man. Hijij zit te denken, welke zonden hijij gedaan heeft. En hij vindt, dat hijij twee groote zonden en vijf kleine zonden gedaan had.

Wat. moet hij biechten ?

Die *twee doodzonden moet* hijij biechten. Want O. L. Heer wil, dat de menschen al hun doodzonden biechten. De kleine zonden kan de man biechten, als hijij wil.

De man wil goed biechten.

Hijijdenkt: ikbiechtalles, eerst de groote zonden. De man gaat in de biechtstoel, en biecht die eerste doodzonde, en dan die tweede ook. . . en dan nog die vijf kleine dagelijksche zonden.

VOOR DE BIECHT

NA DE BIECHT

Heeft die man goed gebiecht?... Ja, hij heeft goed gebiecht: die groote zonden, die doodzonden *moest* hij allemaal biechten. . . dat heeft. hijij ook gedaan. De kleine zonden kon hijij biechten als hijij wou maar hij heeft ze ook gebiecht: hij heeft over al zijn zonden spijt. De priester doet al zijn zonden van zijn ziel af. Zijn ziel is weer schoon en zuiver. Hijij kan weer in de Hemel komen. De man is blij en gelukkig.

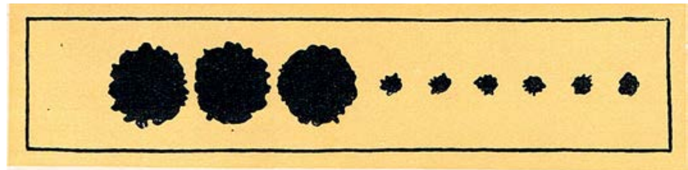
2. De tweede die gaat biechten, is een vrouw. Die zit te denken, welke zonden ze gedaan heeft. En ze vindt, dat ze *drie* groote zonden en zes dagelijksche zonden gedaan had.

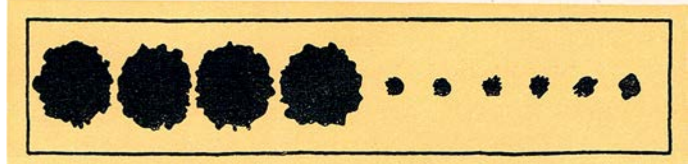
Wat moet ze biechten?

Die drie doodzonden moet ze biechten, want God heeft gezegd, dat *wij al de doodzonden moeten biechten.* – En de kleine zonden kan de vrouw biechten, als ze wil.

't Is geen flinke vrouw. Ze denkt: die eerste doodzonde zal ik zeggen – die tweede doodzonde . . . ook . . . maar die derde doodzonde nee . . . die zeg ik niet – dat durf ik niet goed . . . En die kleine zonden ja, die zal ik wel zeggen.

VOOR DE BIECHT

NA DE BIECHT

De vrouw gaat in de biechtstoel. . . en biecht die eerste doodzonde . . . en toen die tweede groote zonde maar de derde doodzonde biecht ze niet die kleine zonden biecht ze wel.

Heeft die vrouw goed gebiecht? . . . Nee, O. L. Heer heeft gezegd, dat wij *alle doodzonden moeten biechten*, anders biechten we niet goed. Die vrouw heeft alle doodzonden niet willen zeggen. Zij heeft niet goed gebiecht. Ze biecht slecht. En – wie slecht biecht, krijgt voor dat slechte biechten nog een groote zonde er bij, nog een doodzonde er bij. Want slecht biechten is doodzonde. En geen enkele van de andere zonden doet O. L. Heer van de ziel af. – Die vrouw komt uit de biechtstoel, en haar ziel is nog leelijker dan vóór de biecht. Waarom? – Eén doodzonde is er nog bijgekomen, voor dat slechte biechten, en geen enkele andere zonde is er afgegaan. Hoeveel doodzonden heeft ze nu? Vier. Wat domme vrouw toch! O. L. Heer zegt: kom mooi en goed biechten, dan maak ik je ziel heelemaal schoon en zuiver. En die domme vrouw wil niet goed biechten. Zij biecht slecht.

En als ze de volgende keer haar ziel wil zuiver maken, moet ze al haar zonden opnieuw biechten, en ook dìe doodzonde van 't slechte biechten.

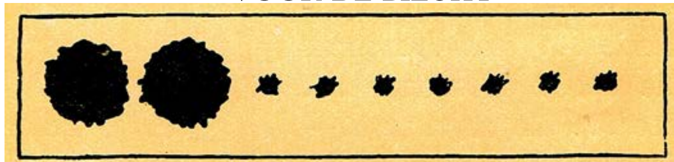
3. De derde, die bij de biechtstoel zit, is een groote jongen. Die had *twee* doodzonden gedaan en nog zeven kleine zonden. Wat moet hij biechten? Die twee doodzonden moet hij zeggen, en die kleine zonden kan hij biechten als hij wil. Die groote jongen wil goed biechten. Hij gaat

goed zitten denken en hijij vindt die eerste doodzonde . . . hijij denkt nog eens goed maar hij vindt die tweede doodzonde niet ....

De jongen gaat in de biechtstoel. Hij biecht die ééne doodzonde, die hij weet, en. dan nog zijne kleine zonden.

Heeft die ,jongen goed gebiecht ? Ja, want hij heeft die andere doodzonde niet expres, niet vrijwillig verzwegen. Hijij kon ze niet meer vinden, anders had hijij ze zeker ook gezegd. En wat gebeurt er nu met die tweede doodzonde? – O. L. Heer heeft gezien, dat de jongen goed wou biechten, dat hij alle doodzonden wou zeggen — en daarom doet O. L. Heer die andere doodzonde ook van zijn ziel af. Als de jongen uit de biechtstoel komt, is zijn ziel heelemaal schoon. Is dat niet mooi van O. L. Heer? Als die jongen later die doodzonde weer vindt, dan moet hij ze later er bij biechten.

VOOR DE BIECHT

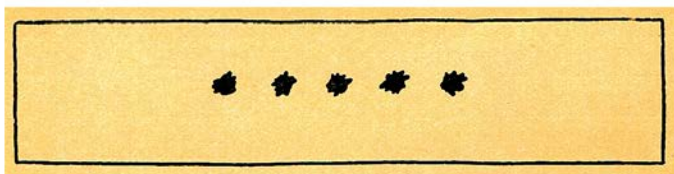

NA DE BIECHT

4. De vierde bij de biechtstoel is een meisje. Dat had geen enkele doodzonde gedaan, wel vijf kleine zonden. Wat moet dat meisje nu biechten? — Die kleine zonden kan ze biechten als ze wil. Biecht ze er maar één, dan biecht ze goed, maar dan gaat er ook maar één kleine zonde van d'r ziel af. Biecht ze er twee, dan biecht ze goed, dan gaan er twee af. – 't Is een wijs meisje, dat denkt: ik wil mijn ziel helemaal zuiver maken. Wat doet ze'? Wel, ze biecht al haar kleine zonden. En dan gaan al die dagelijksche zonden van haar ziel, en haar ziel is weer heelemaal schoon en zuiver. De priester kan alle zonden vergeven ook de grootste en ergste. Maar we moeten goed wìllen biechten. Al onze doodzonden moeien we zeggen aan de priester. De kleine zonden kunnen we zeggen, als we willen.

VOOR DE BIECHT

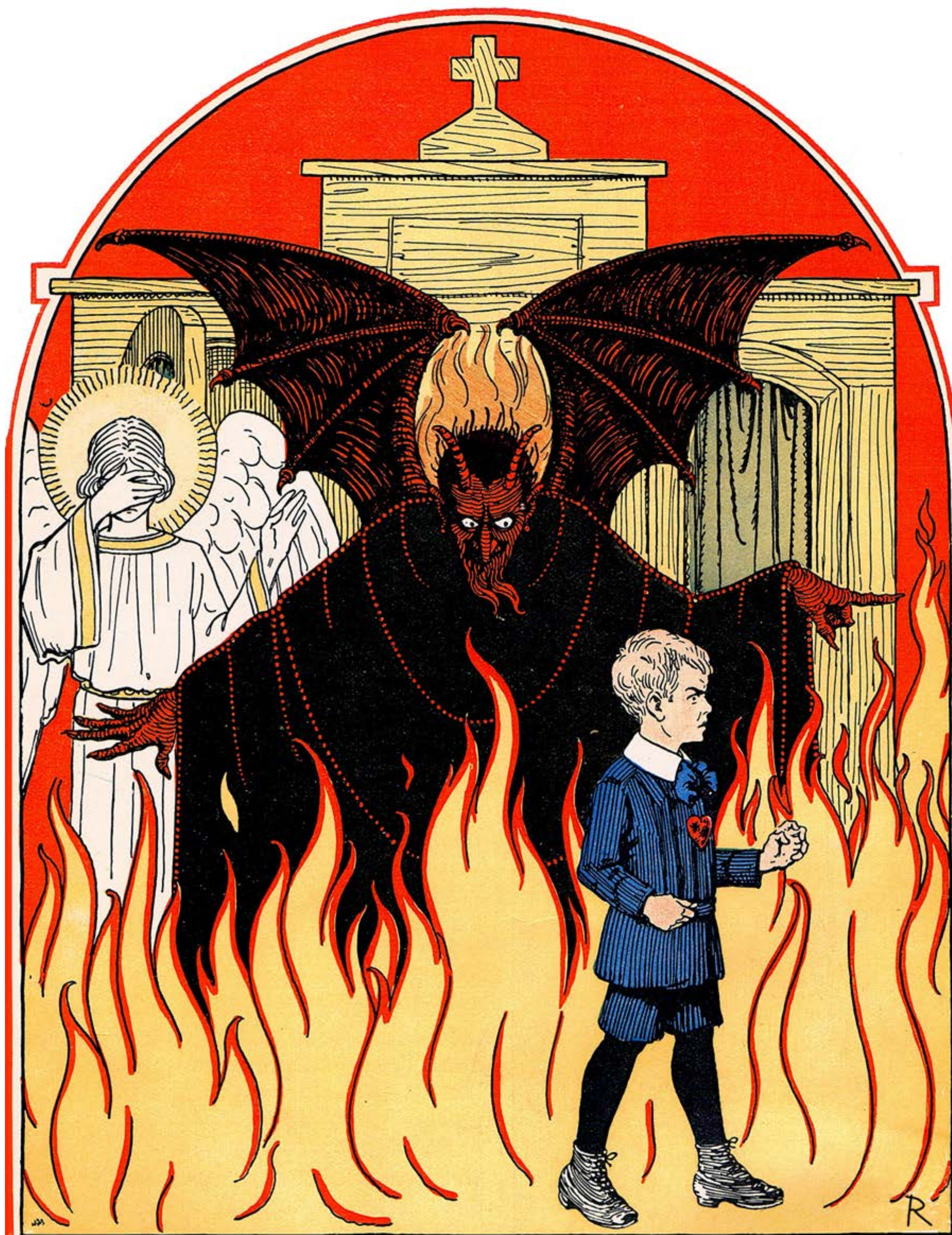
NA DE BIECHT

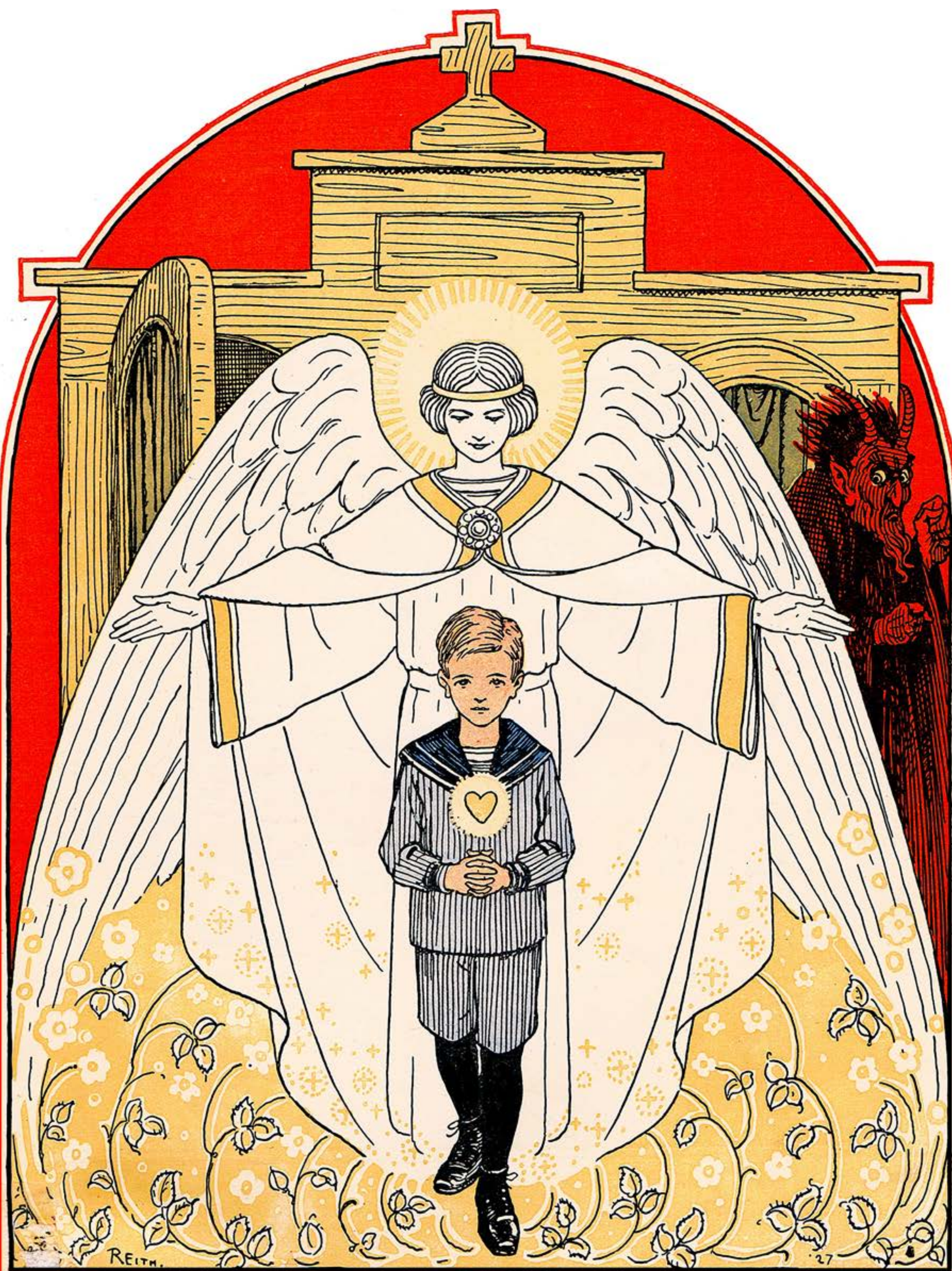
De biechtvader mag niets zeggen, van wat hij in de biecht gehoord heeft. Als moeder aan de biechtvader ging vragen: Heeft mijn kind ook gebiecht, dat het gestolen heeft? dan moet de biechtvader zeggen: moeder, gij moogt mij dat niet vragen, en *ik* mag er niets van zeggen, nooit.

In de stad Praag leefde een priester, Johannes Nepomucenus. De koningin had bij hem gebiecht. De koning was een booze koning; die wilde weten wat de koningin gebiecht had. Maar Johannes heeft er niets van verteld. De koning werd toen zoo boos op die priester, en liet hem in de gevangenis zetten. Maar de priester zei: ik mag niets zeggen uit de biecht. De booze koning liet hem toen veel pijn doen, met fakkels branden. Maar de priester zei: ik mag niets zeggen uit de biecht. – Wat later liet de booze koning hem nog eens roepen, en zei: Als je me niet zegt, wat de koningin gebiecht heeft, laat ik je dood maken. De priester wou niets zeggen uit de biecht: hij wilde liever sterven. Toen liet de booze koning de goede priester binden en in 't water werpen. Daar verdronk de' priester. Maar God heeft die priester hoog in de hemel gezet. En God liet ook aan de menschen zien, dat de priester goed gedaan had. Want de menschen zagen, juist op de plaats waar hij in 't water lag, mooie lichtjes als sterretjes. Die mooie sterretjes bleven op 't water. Ze hebben 't lichaam van de priester toen plechtig begraven.

En toen later 't graf opengemaakt werd, was 't lichaam al als stof geworden; behalve de tong die was nog rood en levend net als van ons. Dat wonder deed God, omdat de priester niets gezegd had uit de biecht.

NA EEN SLECHTE BIECHT: KIND VAN DEN DUIVEL.

NA EEN GOEDE BIECHT: KIND VAN GOD.

Dit kind mag in de schoone Hemel. 't Is wel eens stout geweest; 't heeft wel eens vlekjes op zijn ziel gegooid, Maar 't heeft altijd goed gebiecht; 't is dikwijls en mooi te Communie geweest. En daarom mag 't nu met zijn zuiver zieltje in de Hemel. Heel de Hemel is blij. En altijd zal 't kind daar gelukkig zijn bij God, bìj Maria en alle heiligen en engelen.